

Forfatter: [E. Balling]

Titel: Afbrudte Tanker i Anledning af Beskiærmelses-Dagen den 17de Januarii 1772. af E. B.

Citation: [E. Balling]: "Afbrudte Tanker i Anledning af Beskiærmelses-Dagen den 17de Januarii 1772. af E. B.", i [E. Balling]: *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kwartbindet*, P.H. Høecke, 1772, s. 10. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-3_001-shoot-w3_001_016_p10_bZONE1325467/facsimile.pdf (tilgået 16. juni 2021)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kwartbindet

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

Grav, og forvente med Længsel at see dig befæstet mod den truende Stiebne, som onispender din Throne; og naar den seer Dig roelig paa dit Kongelige Sæde, og dig og dit Folk glad, stunder igien til den salige Soile, der er givne denne dydige og retfærdige Syrske. — —

Saa talede Juliane, og Monarkens Hjerter smeltede: Det Skul som var opstilt for hans visse Dye, nedfaldt, og alt var klart, hvorefter var idel Mærke. — Han saae til sine Fortrolige, dem der skulde understøtte hans Kongelige Handlinger, og udføre hans Villie, og fandt i dem — sine og sit Rigers Stænder; han betragtede dem som Ondskaben enten havde søvret, eller Egennyetten forvilt, og fandt i dem — sine og sine Rigers Venner. Han vendede Tankerne til sit Folk, den Nation-Haderen beskyldte for Rebellere, og saae de oprigtigste Underaanere; Underaanere, fødte med Kierlighed til deres Konge, og med Troeskab at ofre Liv og Blod for hans Lykkelighed. Religion, Retfærdighed, Mildhed, Omhed, Kierlighed, disse Kongelige, disse himmelske Dyder, staaede om Majestæten, som Glansen om en Engel. Og i denne lykkelige, i denne opklærede Time, da Monarken overvejer og fejer de ænneste Jædren af Juliane vorende Tale, og Frederiks visse Raad, samviler Himmelen, indskyder den Salvede sit Biesat, og Dommen underskrives. — —

Skjelver I ikke allerede, I Guds, Kongens og Folkets Stænder? Underholdes I maaskee i denne Time med gøglende Drømme, som smigrer Eders Yfantasier med halvundne Søvervindinger, eller snarete viser Jer tusinde gruelige Forvarsler paa Eders forestaaende Sængsel, Baand, Beklemmelse og Straf? — Et helligt Suk reed mig løs fra denne gøsefulde Betragtning, og indtog mit Dre; jeg mærkede det kom fra den gudfrygtige Prinsesse Charlottes Tempel. Jeg vovede et Skridt nærmere, og fandt denne oprigtige og troe Forbedernde, med
op